

Leggja lunnar undir veruligan matvøruíðnað

ÍGJÁR boðaði landsstýrismaðurin í iðnaðarmálum frá, at landsstýrið hevur samtykt uppskot, sum skundar undir fiskavirkini at gera meira burtur úr fiskinum. Harafturat verður møgulegt hjá virkjunum at fáa stuðul til nýløgur, sum hava til endamáls at gera meira burtur úr fiskinum, so fleiri hendur fáa arbeiði, samstundis sum útflutningsvirðið hækkar.

HØVUÐSMÁLID hjá Javnaðarflokkinum í seinasta valstríði var at leggja lunnar undir ein veruligan matvøruíðnað. Við hesum uppskoti skuldi — vónandi — nakrar fyrirteytir verja til staðar, so meira fekst burtur úr.

Í nógv ár hevur hetta blað, eins og fólk í Javnaðarflokkinum, talað fyri at gera meira burtur úr fiski okkara. Tað

hevur mangan verið sum at sletta vatn á gás. Í mong ár vísti Fiskasølan frá sær so at siga allar tankar um meira góðsking av okkara fiskavør-um. Á tíðindafundi í sambandi við ársroknskapin í 1977 varð sagt, at vit einsamalt ongantið kunnu selja lidnar matvørur. Tað má vera í einum størri »sortimangi«!

NÚ tykist vend at koma í, men verulig gongd kemur neyvan á, fyrr enn allur stuðul er beindur burtur úr ráfiskaliðnum. Endamálið má vera, at stuðul bara verður latin góðskaðum vørur. Men tað verður helst torført at náa hesum máli, tí »studningskreftirnar« í samgonguni eru framvegis sterkar.

HETTA fyri Javnaðarflokkin týðandi mál er ein spurningur um arbeiði og búskap. Vit mugu ásanna, at við minkandi veiðu hava vit mist fleiri hundrad ársverk innan fiskivinnuna. Vit koma ikki burtur úr vinnuligu og búskaparligu kreppuni við at økja almenna virksemd — t.d. vega- og

byggjarbeiði. Einasti vegurin er at framleiða vørur til onnur lond at keypa. Tí eru hesar milliónirnar og milliónirnar at keypa fisk í útlandum nógv gagnligari í longdini enn nakrar milliónir til nøkur tilvildarlígg arbeiðsskapandi tiltøk. Sjálvandi skulu vit seta nøkur tiltøk í verk í staðin fyri at lata arbeiðsloysisstuðul, men slíkt verður ongantið ein haldbar samfelagslig loysn.

HETTA uppskotið er so eitt

stíg á vegnum. Onnur stíg eru at gera fiskivinnuna meira kappingarføra og gera tað áhugaverdara at arbeiða í fiskiðnaðinum, sum vónandi verður ein matvøruíðnaður á høgum stigi áðrenn langt er frálíðið!

sosigaley

Minimalætting
SOSIALURIN

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖROYAR

NORÐLÝST

Tá hini siga tað

Dagblaðið góðtekur skilagóðan umhvørvispolitikk — tá hann roynist so væl í Danmark:

Støðugt fleiri danir fara ikki uttanlands í summarfrí. 64% halda frí í Danmark í summar, flestu fyri at fara í summarhús í Danmark. Hetta vísir ein kanning, sum Danmarks Turistråd hevur gjørt.

Danmark er samstundis vordin ferðamannaland burturav fyri svíar, norðmenn og týskarar, og valla minni fyri føroyingar, sum í hópatali fara til Danmarkar um summarið.

Høvuðsorsakin er, at Danmark er eitt blígt ferðamannaland, tað er attraktivt á fleiri hættir —

og, ikki minst — Danmark er reint!

Ein skilagóður umhvørvispolitikkur kann sostatt loysa seg.

Kristilig kyndla- renning —

og skateboard framsýning

Dagblaðið leggur lag á:

Tann 28. juni seinnaftur byrjar kyndla- renningin við at fólk renna úr Myrknesi, Fuglafirði, Sumba og Eiði.

Renningin endar í Havn við eini miðstevnu 4.-7. juli í ítróttarhallini og á fót bóltsvøllum. Teir dagarnar verða fleiri tiltøk: skateboardframsýning, mótir, skrúðgonga, drama, konsert og útímoti

umframt annað.

Tað eru nakrar treytir fyri hvønn rennara, ið ber kyndilin.

1. Rennarin skal vera persónligur kristin.

2. Rennarin skal vera fætur fyri at leiða onnur til Kristus.

3. Hvør rennari skal hava minst trý fólk at biðja fyri sær.

Tí má hvør samkoma og kirkja tryggja, at rennarin fær holla undirvísing um frelsuna, frelsuvissu, bøn og evangelisering.

Amerikanskt hugskot

— tillagað føroyskum viðurskiptum í Dagblaðnum:

Triggjar hósadagar á rað verður bøn á Hotel Borg. Á hesum fundum, sum verða klokkan sjei, verður biðið fyri eini landsveking.

Kurt Christensen fyrstjóðmaður í Filadelfia í Havn sigur, at øll trúgvandi úr øllum kirkjum og samkomum eru vælkomin.

Í annaðkvöld verður serliga biðið fyri myndugleikunum, Føroya Løgtingi, landsstýrinum, bý- og bygdaráðum og eisini børnum og ungum. Hini kvöldini verða onnur evni tikin fram.

Nevndirnar bert eitt eiti

Næstformaðurin í Tórshavnar býráð, Lisbeth Petersen, kærði seg fyri stuttum um, at hon ikki altíð visti um tað, tá býráðsformaðurin, Poul Michelsen, er burturstaddur.

Tað skiltist kanska eisini av greinini, at hon ikki altíð visti, hvat býráðsformaðurin gjørdi.

Hesum svaraði Poul Michelsen aftur. Við teimum framkomnu tølunum, sum eru tøk á samskiptisøkinum, ber til at fjarstýra eini kommunu.

Óivað ber tað til. Og við tí arbeiðsorku, Poul Michelsen tykist hava, skuldi tað verið lagamanni.

(Í klombrum kann viðmerkjast, at hann er á málkeiðið og eisini kannar nýggjar virkismøguleikar. Og

— tað er jú frálíkt.)

Hinvegin kunnu vit spyrja, hví hendir henda støðan millum formann og næstformann? Hevur meirilutin í býráðnum — og tað verið seg eisini Fólksflokkurin — givið formanninum dekan ov leysar teymar og dekan ov stórt vald?

Summir fólksflokksmenn í býráðnum halda tað og nú er trúgv vápnabróðurin farin at halda tað sama. Tað tykist so í øllum førur.

Tey, sum fylgja við býráðsarbeiðinum, hava merkt sær, at seinastu mongu árin er alt meira og meira miðsavnað — sentraliserað — og í dag liggur alt vald, tað verið seg umsitingarligt og politiskt hjá býráðsformanninum. Nevndirnar eru bara eitt eiti. Tí alt bendir á, at »ein meining« er tann dominerandi.